

[Aksel Larsen.]

ministers argumentation imod det ærede medlem hr. Ninn-Hansen og hans argumentation sige, at denne argumentation naturligvis kan have en vis vægt, hvis der kun var fremsat dette ene forslag, som i øvrigt, det skal ikke være nogen hemmelighed, er formuleret på en måde, som jeg er aldeles sikker på at jeg ikke vil være i stand til at stemme for. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde nok i begyndelsen af sin tale, at han ikke ville deltage i bedømmelsen af bevisernes vægt, men det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har, hvis det er ham selv, der er ansvarlig for det, formuleret sit og sine meningsfællers forslag sådan, at det er en mellemting mellem et anklageskrift og domspræmissen.

Når man stiller et sådant forslag, som i øvrigt slet ikke bør udformes sådan, når det drejer sig om et forslag til folketingsbeslutning om rigsretsanklage, er det jo et besynderligt tilbagetog at foretage, når man bagefter siger, at man vil ikke deltage i bedømmelsen af bevisernes vægt. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen går i sit forslag ud fra, at en hel del ting er bevist, som først skal bevises. Det forekommer mig, at man ikke har lov til at formulere et forslag til folketingsbeslutning på den måde, og derfor kan jeg ikke stemme for det ærede medlem hr. Ninn-Hansens forslag — det skulle da lige være, om det ærede medlem har indset sin fejl og ændrede forslaget ganske betydeligt.

Men igen til ministerens argumentation. Ministeren kommer med en mængde juridisk argumentation og henviser bl. a. til rigsadvokaten. Tillad mig at sige, at det ikke er rigsadvokatens sag at tage stilling til spørgsmålet om en nuværende eller forhenværende ministers ansvar, og jeg forstår i denne forbindelse ikke, at regeringen kunne tilslutte sig rigsadvokatens synspunkter og om jeg så må sige, dække sig bag rigsadvokatens synspunkter. Jeg beder om tilladelse til at citere en erklæring fra rigsadvokaten og også til senere at komme med visse citater fra rigsretsloven og fra beretningerne fra dommerudvalget. Rigsadvokaten siger efter at have studeret dommerudvalgets første ufuldstændige beretning:

„Jeg skal herved i øvrigt udtale, at det ikke kan antages, at der er udvist for-

sømmelighed af nogen med hensyn til etablering og fortsættelsen af vintersejladsen til Grønland eller med hensyn til de for disse sejladser, herunder „Hans Hedtoft“s rejse i januar 1959, gældende direktiver.

Beretningen giver heller ikke grundlag for at antage, at der foreligger noget pligtstridigt forhold i forbindelse med tilvejebringelsen af den sidste kaptajns-erklæring, erklæringen af 11. marts 1957, ligesom den heller ikke indeholder holdpunkter for at antage, at yderligere undersøgelse vil kunne føre til, at nogen kan drages til ansvar for, at der ikke er givet underretning om indholdet af den første kaptajns-erklæring, allerede fordi det bevismæssigt ikke lader sig gøre med fornøden sikkerhed at fastslå, hvorledes der er forholdt med denne erklæring.“

Ja, det var rigsadvokatens første, skal vi kalde det memorandum om sagen.

Jeg gentager, at efter min mening er det en sag, der i hvert fald ikke på nuværende stadi og heller ikke i august kunne vedrøre rigsadvokaten, men jeg tilføjer, at denne erklæring af 15. august fra rigsadvokaten er affattet på grundlag af dommerudvalgets første beretning, som unægtelig er blevet i nogen grad korrigeret ved den anden beretning. Lad mig, selv om man burde have lov til at gå ud fra, at rigsadvokatens erklæring af 15. august hermed hører hjemme i støvede arkiver, tillade mig at sige, at det er en besynderlig erklæring. Rigsadvokaten udtaler, at det ikke kan antages, at der er udvist forsømmelighed med hensyn til etablering og fortsættelse af vintersejladsen, og det skal Vorherre vide, at der ikke er. Det, der kan være udvist, er overivrighed med hensyn til fortsættelse af vintersejladsen, og det turde være det modsatte af forsømmelighed.

Dernæst siger rigsadvokaten, at beretningen heller ikke giver grundlag for at antage, at der foreligger noget pligtstridigt forhold i forbindelse med tilvejebringelse af den sidste kaptajns-erklæring. Det kommer an på, hvad man forstår ved „pligtstridigt“. Grønlandske handels embedsmænd har fået ordre fra ministeren til at tilvejebringe en ny erklæring — således ser det i hvert fald ud, efter at vi har studeret tillægsberetningen — og så har de naturligvis ikke gjort